

РЕШЕНИЕ

№ 37213

гр. София, 28.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9659** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Б. А. Х., роден на 01. 01. 2001 г., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., със съдебен адрес – [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, чрез адв. Л. Д., срещу Решение № 215 Х/ 09. 07. 2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба с вх. № КП-01-1773/19. 06. 2026 г. и в съответствие с чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановено да се изпълни вече наложения ПАМ от ОДМВР-Х., група „Миграция“, наложена със заповед №272з-3055/28. 07. 2024 г. на основание чл. 41 – 1 от ЗЧРБ, връщане до трета страна-Турция.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Сочи съображения, че не е извършена индивидуална кумулативна оценка на риска за жалбоподателя и не е отчетена обстановката в страната на произход на същия, която не се е подобрила. Излага подробни доводи за нищожност на оспореното решение в т. 2 от неговия диспозитив, относно изпълнението на вече наложена ПАМ от ОДВМР-Х., група „Миграция“. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 215 Х/ 09. 07. 2026 г. на интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет, като неправилно поради противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона и да върне преписката на административния орган със задължителни указания за допускане на последващата молба до разглеждане по същество. Отправя молба съдът да отмени и

свързаното с решението разпореждане за изпълнение на ПАМ „връщане“ до трета страна - Турция.

В съдебно заседание жалбоподателят Б. А. Х., редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Л. Д., поддържа жалбата, моли оспореното решение да бъде отменено и преписката да бъде върната за ново произнасяне. Излагат се доводи, че същото почива на погрешен правен стандарт за допустимост, който отсъства, както в ЗУБ, така и в Регламент 1348 от 2026 г. Моли съда да отмени решението и да обяви за нищожно решението, в частта му на наложената ПАМ поради липса на каквато и да било компетентност да се произнася по подобни решения.

Ответникът – интервюиращия орган от ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание, като по делото е постъпила писмена защита от 14. 09. 2026 г. по ССЕВ, чрез старши юрисконсулт П. Р., с която иска да се даде ход на делото в негово отсъствие и излага съображения за неоснователност на жалбата и моли същата да се отхвърли. Твърди, че Решение № 215 X/ 09. 07. 2026 г. е издадено при спазване изискванията на ЗУБ. Посочено е, че в хода на административното производство са преценени всички относими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му на произход, като не са установени нови обстоятелства от съществено значение. В тази връзка се поддържа, че правилно е прието наличието на предпоставките по чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ за недопускане на последващата молба до разглеждане по същество, поради което се иска жалбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № КП-01-1773 / 19. 06. 2026 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят Б. А. Х., роден на 01. 01. 2001 г., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., пол – мъжки, по вероизповедание: мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение – женен, е поискал закрила. С решение № 215 - X / 09. 07. 2026 г. на интервюиращия орган в частта му по т. 1 е прието, че подадената молба е последваща такава, като в нея не се сочат нови обстоятелства от значение за случая, поради което молбата не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. В частта му по т. 2 органът се е позовал на чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348, като е постановил да се изпълни вече наложена ПАМ от ОДМВР-Х., група „Миграция“, наложена със заповед №272з-3055/28. 07. 2024 г. на основание чл. 41 – 1 от ЗЧРБ, а именно: връщане до трета страна-Турция.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 20. 07. 2026 г., а жалбата е депозирана в АССГ на 24. 07. 2026 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е частично ОСНОВАТЕЛНА.

По точка едно, с която административния орган е отхвърлил, като недопустима последващата молба за международна закрила, подадена от Б. А. Х., с вх. № КП-01-1773 от 19. 06. 2026 г., съдът счита:

Обжалваният административен акт в частта по т.1 е издаден от компетентен орган, упълномощен със заповед № ЦУ-РД-05-417 / 12. 06. 2026 г. на председателя на ДАБ, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила или нарушение на материалния закон.

На основание чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13,

ал. 2 от ЗУБ.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Интервюиращия орган, е преценил допустимостта на молбата с оглед факта, че кандидата вече е подавал молби за закрила, като за първи път жалбоподателя е поискал международна закрила с молба с вх. № 2428/14. 08. 2024 г. на РПЦ - Х. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. По тази молба за закрила председателят на ДАБ - МС е взел решение № 414 от 13. 01. 2025 г., с което на Б. А. Х. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено лично на 21. 01. 2025 г. и е обжалвано пред АС-Х., който със свое Решение № 1906 от 04. 03. 2025 г. е отхвърлил жалбата на чужденеца срещу горецитираното решение на председателя на ДАБ-МС. Това Решение е обжалвано в законовия срок от чуждия гражданин пред Върховния административен съд, който с Решение № 6593 от 18. 06. 2025 г. отхвърля жалбата на молителя и оставя в сила Решение № 414 от 13.01.2025 г. на Председателя на ДАБ-МС.

С молба с вх. № КП-01-639/04. 03. 2026 г. чуждият гражданин е подал последваща молба за международна закрила. С писмо с рег. № РПЦХ-01- 1099/06. 03. 2026 г. същият е уведомен, че при подаването на молбата не са спазени изискванията на чл. 58, ал. 3 от ЗУБ, поради което тя не е подадена по надлежния ред. След отстраняване на констатираните нередовност последващата молба е подадена по надлежния ред и по нея е образувано производство по чл. 76а от ЗУБ.

Впоследствие е подадена последваща молба за международна закрила, вх. № КП-01-641 от 04. 03. 2026 г. на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. По тази молба за закрила интервюиращият орган е взел Решение № 94 Х от 23. 03. 2026 г., с което е отказано допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила поради липса на нови относими елементи. Решението е връчено лично, на 06. 04. 2026 г., обжалвано е в законовия срок от чуждия гражданин пред Административен съд - София - град, който с Решение № 23267 от 10. 06. 2026 г. по адм. д. № 4778 по описа за 2026 г. отхвърля жалбата срещу Решение № 94 Х от 23. 03. 2026 г. на интервюиращия орган на ДАБ-МС. Решението на Административен съд - София - град е влязло в сила, поради което извършената в рамките на това производство преценка относно представените факти и доказателства не подлежи на ново обсъждане.

С молба с вх. № КП-01-1725/15. 06. 2026 г. Б. А. Х. е направил опит да подаде нова последваща молба за международна закрила, с писмо с рег. № РПЦХ-01-2980/18. 06. 2026 г. е уведомен, че при подаването ѝ не са спазени изискванията на чл. 28, § 3 във връзка с чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348, поради което молбата, се счита, че не е подадена по надлежния ред. След отстраняване на констатираните нередовности кандидатът е подал допълнителна молба с вх. № КП-01-1773/19. 06. 2026 г., която е предмет на производство по което е издадено процесното Решение № 215 Х/ 09. 07. 2026 г. на интервюиращия орган на ДАБ.

Подадената от чужденеца молба вх. № КП-01-1773/19. 06. 2026 г., по повод на която е образувано настоящото производство, правилно е преценена от интервюиращия орган, като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като вече има влязло в сила решение по предходна молба на чужденеца, както и по последваща такава.

На основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с

което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. В конкретния случай молбата е подадена на 19. 06. 2026 г., а решението е от 09. 07. 2026 г., до която дата са изминали точно 14 работни дни, поради което е спазен законовия срок за произнасяне.

Към молбата си жалбоподателят е представил 40 (четиридесет) публикации на кюрдската информационна агенция А.. От тях 13 публикации се отнасят до общата обстановка в Сирийската арабска република, включително до изявления на Организацията на обединените нации и дейността на ИДИЛ; шест публикации са свързани с военните операции на И. в Ю. С.; четири - с обстановката в провинция Х.; три - с провинция Х.; по две - с Д., С. и Д.; и по една - с Д., К., А., Х., К., Р., К. и Х.. Към административната преписка са приложени още справка на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ с вх. № МД-02-155/15. 04. 2026 г., както и справка относно обстановката в провинция Д. А., изготвена от адвокатската кантора, представляваща жалбоподателя.

От страна на административния орган е извършен подробен анализ на всички предоставени от кандидата писмени сведения, доказателствата по административната преписка, материалите от приключилите производства за международна закрила, както и актуалната информация относно държавата по произход, събрана по служебен ред.

В този смисъл правилно е преценено, че при сравнителен анализ на съдържанието на настоящата последваща молба и на предходните последващи молби се установява, че изложените фактически твърдения в преобладаващата си част съвпадат. Разликите се изразяват основно в допълнително развитие и по-подробно описание на вече заявени обстоятелства, както и в позоваване на нови публикации относно общата ситуация в С.. Административният орган правилно е приел, че не са изложени нови индивидуализирани факти, свързани с личното положение на кандидата, които да сочат на възникнал конкретен риск от преследване или тежки посегателства при евентуално завръщане на жалбоподателя в държавата му по произход.

Съдът намира, че изложените доводи не представляват нови обстоятелства, поради което правилно е преценено, че не се сочат нови обстоятелства от значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които да не са били вече обсъдени от страна на ДАБ.

В случая са неоснователни доводите свързани с положението в С., тъй като обстановката не се е променила драстично в сравнение с изследваната в решението на председателя на ДАБ и обсъдени от съда при проведеното оспорване по съдебен ред, като тази обстановка е изследвана и при предходната му последваща молба за закрила.

В тази връзка следва да се имат предвид мотивите на това решение посочени в т. 33 на Решение от 10. 06. 2021 г. по дело С 921 / 19 г. на СЕС, според които държавите-членки могат да приемат последваща молба като недопустима в съответствие с принципа за пресъдено нещо.

Доводите свързани с интеграцията му в България са извън приложното поле на ЗУБ, като както беше посочено по-горе, настоящата му молба е непосредствено след разглеждането на предходните такива.

Следва също така да се отбележи, че съгласно чл. 55, ал. 5 от Регламент (ЕС) 2024/1348, представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основателността.

В конкретния случай, не може да се приеме, че са налице нови елементи както по отношение на жалбоподателя и страната му на произход и отнасящи се до условията за предоставяне на международна закрила, така и по отношение на приложеното основание за недопустимост по смисъла на чл. 55, ал. 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348.

Видно е, че последното решение на съда по предходно подадената последваща молба за закрила е по-малко от 20 дни пред молбата, по повод на която е образувано настоящото дело, поради което правилно от страна на административния орган е приета, че същата е недопустима.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт в частта му в т. 1 от диспозитива е издаден от компетентен орган в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен, а подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

По точка две от процесният акт, с която административния орган в съответствие с чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановил да се изпълни вече наложения ПАМ от ОДМВР-Х., група „Миграция“, наложена със заповед с № 272з - 3055/28. 07. 2024 г. на основание чл. 41 -1 от ЗЧРБ, ВРЪЩАНЕ ДО ТРЕТА СТРАНА – ТУРЦИЯ, съдът счита:

Основателно е възражението на жалбоподателя за нищожност на т. 2 от диспозитива на оспореното решение, с което административният орган на чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановил да се изпълни вече наложения ПАМ от ОДМВР-Х., група „Миграция“, наложена със заповед с № 272з - 3055/28. 07. 2024 г. на основание чл. 41 -1 от ЗЧРБ, ВРЪЩАНЕ ДО ТРЕТА СТРАНА – ТУРЦИЯ.

Съгласно чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, когато молбата е отхвърлена, като недопустима, неоснователна или явно неоснователна, както по отношение на статута на бежанец, така и по отношение на статута на субсидиарна закрила или като мълчаливо или изрично оттеглена, държавите членки постановяват решение за връщане, с което се спазва Директива 2008/115/ЕО. Ако решение за връщане или друго решение, налагащо задължението за връщане, вече е било постановено преди подаването на молба за международна закрила, не се изисква постановяването на решение за връщане съгласно настоящия член. Решението за връщане се постановява като част от решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила, или като отделен акт. Когато решението за връщане се постановява като отделен акт, то се постановява едновременно и заедно с решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила, или своевременно след това.

Установява се от мотивите на оспореното решение, че спрямо кандидата е издадена Заповед № 272з-3005 ПАМ от 28. 07. 2024 г. на ОДМВР-Х., група „Миграция“, с която е наложена ПАМ „връщане до трета страна – Турция“ на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ. Съдът приема, че този акт има характер на решение за връщане по смисъла на чл. 3, т. 4 и чл. 6, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО. Дължим е извод, че в случая е постановен отделен акт за връщане съобразно Директива 2008/115/ЕО и чл. 37, изр. 2 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 - ако решение за връщане или друго решение, налагащо задължението за връщане, вече е било постановено преди подаването на молба за международна закрила, не се изисква постановяването на решение за връщане съгласно настоящия член.

Независимо, че в случая е постановен отделен акт за връщане (Заповед № 272з-3005 ПАМ

от 28. 07. 2024 г. на ОДМВР-Х., група „Миграция“), то в оспореното решение с позоваване на чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е разпоредено изпълнение на мярката по чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, която съгласно чл. 68, § 3, б. „а“, предложение „ii“ от Регламент /ЕС/ 2024/1348 се прилага незабавно и подлежи на предварително изпълнение от датата, на която кандидатът е уведомен за това решение.

Оспореното Решение № 215 Х от 09. 07. 2026г. не съдържа изрично разпореждане (диспозитив) за връщане, като решение за връщане по смисъла на чл. 37, изр. 1 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, взето едновременно с произнасянето по молбата за международна закрила, а съдържа постановяване за изпълнение на вече наложена ПАМ. Съдът намира, че интервюиращият орган при ДАБ не разполага с правомощие да разпреди предварително изпълнение на мярка, която е постановена в отделно и самостоятелно административно производство, по различен ред и на различно правно основание (ЗЧРБ). С други думи, не е овластен да разпреди предварително изпълнение на Заповед № 272з-3005 ПАМ от 28. 07. 2024 г. на ОДМВР-Х., група „Миграция“, с която е наложена ПАМ „връщане до трета страна“ - Турция на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, както това е сторено в мотивите на решението.

По силата на чл. 67, пар. 1 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, когато решението за връщане се приема като отделен акт съгласно член 37, то може да бъде обжалвано в отделно съдебно производство.

От гореизложеното настоящият съдът, приема, че оспореното решение в частта му по т. 1 е законосъобразно и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена, като неоснователна, а в частта му по т. 2 е налице основание за прогласяване на нищожността му, доколкото административният орган не е компетентен да се произнася относно изпълнението на вече наложената ПАМ със Заповед № 272з-3005 ПАМ от 28. 07. 2024 г. на ОДМВР-Х., група „Миграция“. Органите с компетентност за налагане на ПАМ „връщане до трета страна“, при издаването на оспорения акт и към настоящия момент, са сред посочените в чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Х., роден на 01. 01. 2001 г., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 215 Х/ 09. 07. 2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта му по т. 1.

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № 215 Х/ 09. 07. 2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта му по т.2.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: